

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

De sanctis Philippo et Jacobo.
Sermon **XXVI.**

Thui sunt viri misericordie Eccl. cliiij. In verbis positivis gloriosissimi principes a duplice virtute commendantur a virili strenuitate et clementi pietate. Primus ibi. Iusti sunt viri. secundum ibi. misericordie. Primus exhibet sibi secundum nobis. Nec enim est gloria insititia ut vniuersitas sit strenuus sibi et aliis benignus. Ubi secundum gloriosissimi principes scilicet Philippus et iacobus et ceteri apostoli. propter excellentem vite sanctitate et propter innatas gratias quas per ceteros tanquam fundatores ecclesie a domino accepimus. sunt vocati viri misericordie. et etiam aliqui principes. ut in psalmis. Principes populoꝝ et. Et aliqui angelorum per eos angelorum exercitia exercentur. quorum est nunciare voluntatem diuinam. Aliquid dicitur ut in psalmis. Dicitur fortis terrene hemeter eleuati sunt. Dicti ergo sunt.

Primo viri. propter vite sanctitatem et strenuitatem. Secundo principes. propter beatitudinem sublimitatem. Tertio agili. propter puritatem et nunciarum virtutem. Quarto dum propter miraculorum celebritatem.

Dixi primo maꝝpositus sancti apostoli dicens viri misericordie. quorum virilem constantiam Bernardus declarat dicens Sancti apostoli gloriosissimi vita sua. habebant in querentia constantiam. in predicatione sapientiam et in passione patientiam. In his tribus claretibus et strenuitatis. Primo dico quod habebant in querentia constantiam. In omni querentia sua nihil penitus admittentes in quantum deinceps possent offendere. aut prius conscientiam maculare. sensus exteriores ab omni illicito contubernientes. Hec autem vniuersitas pertinet in triplici genere. pristinum. Continebat enim a mudi diuinis. eligentes nudam paupertatem. Carnis deliciis. assumentes puram castitatem. A diaboli astucia. abnegantes sensus seu prius voluntatem. In his tribus ab omni se proprio denudabant. plene et perfecte res corpus et animam resignantes. Et in horum trium oppositis deo strenue seruientes. Primo dico pristinum. habebant se a mudi diuinis. eligentes extrema paupertatem. respicientes in auctoritate fidei Iesum. Qui pauperrimus in ingressu in progressu et in egressu. natus in diversorio. reclinatus in presepio. Luce. ii. In pauperrime vixit

ultimo in cruce nudus pependit. in alieno panno inuoluens. et in alieno sepulchro sepelitur. Quid considerantes sancti apostoli in profundâ etiam valde se pauperrate amore suo dimiserunt. In quo omnium persona dicitur Apollonius. Corinthus. iiiij. Esturim et siccum et nudus sumus et instabiles. tanquam purgamentum buvis mundi facti sumus omnium periphsa usq[ue] ad hunc. Secundo cotinebant se a carnis deliciis respuentes omnem voluptatem. de quibus steruimus. aplius. Corinthus. i. In carne ambulantes non sumus carnem militamus. q.d. licet in carne vivimus. non tam in carne vivimus. sumus carnem ambulamus sed sumus spiritu. Tertio cotinebant se a diaboli astucia. sive a cordis vicinis negatibus. prius voluntatem. de quo iterum aplius Roma. viiiij. Nemo sibi vivit et nemo sibi moritur. siue voluntate. Siue enim vivimus. dno morimur. Et his ergo tribus rebus. corpore et spiritu se viriliter cotinebant ut in nullo istorum deum offendirent. Sed in istorum trium oppositis scilicet paupertate. castitate et dei voluntate deo inter adhucerebant. Et sicut conuersatione sua habebant constantiam. ab omnibus malis se perseruantes. Secundum habebant in predicatione sapientiam per quam constantiter predicabant. doctrinam suam signis et prodigiis confirmantes. Tripli autem sapientia vestrum sunt in doctrina sua. predicabant enim sine errore. sine timore. et doctrinam suam impleuerunt opere et labore.

Primo sine errore omnes praefidias thermaticas prauitates destruentes. Namque postmodum qui acceperunt doctrinam sunt omnem veritatem Job. xvi. Propterea docebit vos omnem veritatem. Hanc autem veritatem predicabant pure. propter deum non propter suorum ostentationem. nec propter turpis luceris acquisitionem. neque propter adulatio[n]em vel aliam qualcumque causam que posset curvare intentionem eorum. De quo aplius. i. Thessal. iiij. Fiduciam habuimus in deo loqui euangelium dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra non est de errore. neque de imundicia. neque in dolo. sed sicut probat sumus a deo recte derelicti nobis euangelium ira loquitur. non quod bonis placentes sed deo qui probat corda. Et subdit. Neque enim aliquis sumus in formâ adulacionis. neque in occasione auaricie. de testis est. nec querentes ab hominibus gloriam. Decibunt. Secundo habebant sapientiam sine timore. Nam

De sanctis Philippo et Jacobo

pter verbū dei z salutē hominū vitā z cor-
pora exposuerit. Hanc audaciā supserūt
a dño q̄ dixit eis **L.** xii. ne terreami ab his
qui occidunt corp̄. z post hec nō bñt apl̄
qd faciat. Timete euz qui postq̄ occiderit
bz p̄tate mittere in iehennā. Et h̄ stanter
fecerūt. qz ppter nullā p̄tate neq̄ tyrānidez
a ybo dei cessaerūt. sed cū magna stātia
imp̄territi loq̄banf **A.** v. Oportet obe-
dire deo magis q̄s hoib. Tertio h̄bant ra-
lem sapiam. q̄ q̄qd ybo docuerūt. xpm ie-
sum imitantes opere z labore adimplabant
A. c. legiū de xpo. Lepit iesus facere z do-
cere. primū facere. postea docere. Sic bea-
tus Jacobus horat in sua **L.** anonica. Esto
te factores ybi z nō audidores tm. fallētes
vōmetiōs. Nulli dubiuz qn pr̄f fecit qd
monuit. **Vn** apl̄s paul̄ **R.** x. Nō em
audeo aliqd loqui eoz q̄ per me non effici
xps. iudicās nō vere quidē pdicare eū qui
pdicat z nō facit. Quia q̄qd verbo pdicat
critis destruit si ope nō implet. qd mē dif-
ficiūt. Jo veris pdicatoz v̄ verbis p-
dicat z exmplis debet aureola ppter operis
difficultatē. Tertio gl̄osi isti pncipes viri
le p̄stantiā in h̄ exhibebat q̄ in passiōe ha-
bebāt patiētiā nec murmurāt nec q̄ri-
monias exhibebat. sed tacita p̄fia q̄quid
eis irrogatū fuerat suffrētes. Et h̄ fecerūt
pter tria. sz vt mḡo suo se p̄formarēt. vt
p̄mīa inde cumularēt. P̄mīa ppter deum.
scdm. ppter p̄mī. tertiu ppter scip̄. Prio
dico q̄ patiētiā in suis passiōibz h̄bāt vt se
mḡo suo ielu xpo p̄formarēt. Sic em p̄di-
cerat eis Ihs **D.** x. Nō sit discipul̄ su-
per mḡm. fuis sup dñm sui. Et **J.** x.
Si me psecuti sunt z vos psequez. Ad
hanc p̄formitatem monuit nos apl̄s **H.**
eū. di. Per patiētiā currāt ad p̄positū no-
bis certamē aspiciētes in auctorem fidei z
p̄summatore ibm q̄ p̄posito sibi gaudio su-
stinet crucē p̄fusioe p̄cepta. Et subdit. Re-
cogitate eū q̄ talem sustinuit a p̄toribz ad-
uersus semetipm p̄tradictionē. vt nō fari-
gemini animū v̄is deficiētes. s. p̄ impati-
entia. Qd z fecerūt. Nā in oī p̄flura eoz z
angustia ad formāz exēplar a mḡo eis tra-
dicto recurrerūt. Sic em dicit eis mḡ **J.**
O. **H.** xii. Exemplū dedi yob vt queadmo-
du ego feci ita z vos faciat. H̄do pari-
entiā habebāt. vt posterū exemplū patiētiē.

relinquerent. siē z ip̄i a mḡo suo accepēt
hanc formā. z cā in posteros trāsuderunt.
Sic legiū de sc̄to thobia **T.** ob. ii. Hanc
temptationē pm̄lit de euenire illi. vt z po-
steris darec exemplū patiētiē. sicut z sancti
Job **H.** ibi. Tertio patiētiā exhibebant
sancti apl̄i in suis passionibz p̄mia cumu-
larēt. Nemo em. vt ait apl̄s. coronabit nisi
legitime errauerit. Legitime aut̄ certat q̄
passioni patiētiā supaddit. Et h̄ est magis
meriti. **Vn** apl̄s. ii. **L.** x. iii. Nō in p̄senti
momentaneū ē z leue tribulatiois n̄c. sup
modū in sublimitate et̄nū gl̄e pond̄ ope-
bit in nob. Et sic p̄t̄ p̄mū mēbris quo isti
duo pncipes viri sūt. qz virilē vicerūt. Di-
cunt etiā pncipes angl̄i z dñi. vt p̄t̄ i fmo/
ne apl̄oꝝ p̄tti z pauli b̄ positiōis zc. **T.**
B **S**equit sc̄dm pncipale. s. quē dicunt vi-
tri miscdie. in q̄ coīmedat a clementi bonita-
re. Et criterie em circa seip̄os duriz strenui
z circa nos dicunt misericordes. Nec ē re/
ligiosa iusticia vt q̄s sit sibi dur̄ z atq̄s re/
missus. q̄uis i multis religiosis p̄trariū iue-
niat. vīz vt sibi p̄pis sine remissi z alijs du-
ri. Dicunt aut̄ viri miscdie. vt ait **B.** crn. qz
miscdia z a do sūt p̄secuti. z nullis eoz meri-
tis perilstibz a deo sūt p̄ueni **J.** x. Nō
vos me elegist̄ s. ego elegi vos. z posui vt
catiſ z fructuz afferat. z fruce v̄ maneat.
Nō exponēs **B.** di. Posui ad aq̄rendā z
augendā grām. plātanū in vineā. vt eat̄ vo-
lendo. z fructū afferat. opando. H̄az velle
aliqd facere mēte ire ē. **Vn** p̄ oibz nob̄ dicit
apl̄us **T.** iii. Nō ex opibz iusticii q̄ fecim⁹
nos s. fm suam miscdiaz saluos nos fecit.
Sco dicit sūt viri miscdie qz mīa pleni.
Nō in vita eoz z actibz clari inuenīt quō
discipuli currebāt. quō seip̄os ipendebant
z quō oibz mīam desiderātibz clementiā ex-
hibebāt. Tertio dicit sūt viri mīc. qz mis-
ericordie nob̄ a deo donati sūt. vt videntes
eoz lapsuz z postea ad apicē rāte sc̄irat. p/
motos neq̄q. p̄ nr̄is crīmibz despem⁹. **V**ie
B. reg. Sacra scriptura narrat nob̄ sc̄tōp̄ ge-
sta vt ad eoz imitationē corda pmoueat i-
firmoz. Dūq̄ vīctoriā illoꝝ sc̄az cōmemor-
at p̄tra vīctoriō p̄lia debilita corda n̄a p̄fir-
mat. Et nōnq̄ nō tñi eoz vītūc s. casus
innocēt. vt z vīctoriā fortū videam⁹ qd
imitari. z in lapsis qd vīncere debeam⁹. Nō
nob̄s p̄stare dignet ē.

D e inuentione sancte crucis.